

Рекомендовано до друку рішенням кафедри педагогіки (протокол № 9 від 24 лютого 2020 р.) та вченої ради (протокол № 2 від 26 лютого 2020 р.) Хмельницької державно-педагогічної академії

Рецензенти:

Поліщук Олександр Сергійович – доктор філософських наук, професор, декан гуманітарного факультету (Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія);

Мачинська Наталія Ігорівна – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри початкової та дошкільної освіти (Львівський університет імені Івана Франка);

Кім Галина Григорівна – кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету дошкільної, початкової освіти та мистецтв (Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського).

П 84 Професіоналізм педагога в умовах сучасного освітнього простору: матеріали міжвузів. (заочної) наук.-практ. конф. (Хмельницький, 28 лют. 2020 р.). Хмельницький: ПП «А.В.Царук», 2020. 294 с.

Матеріали конференції містять наукові статті учених, викладачів, аспірантів, слухачів магистратури, студентів закладів вищої освіти та учителів-практиків із таких питань: історичні аспекти проблеми розвитку професіоналізму педагога; сучасний освітній простір як інтегрований чинник впливу на розвиток особистості дитини та педагога; теорія і методика дошкільної, початкової, загальної середньої та вищої освіти; реалії, проблеми та перспективи; інноваційні тенденції розвитку освіти в Україні та інших країнах світу; освіта і формування конкурентно-спроможності фахівців у галузі освіти в умовах зміни освітнього наряду; професійна компетентність педагога як важливий складник якості освіти в Україні; організація освітнього простору в умовах інклюзивного навчання; актуальні проблеми управлінської діяльності і менеджменту в закладах освіти.

Редакційна колегія: голова – **Шоробура І.М.**, ректор ХГПА, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член Академії наук вищої школи України, д. пед. н., професор, член-кореспондент НАПН України; **заступник** – **Казакова Н.В.**, к. пед. н., доцент, член *редакційної* – **Мишук І.П.**, д. пед. н., професор, **Сівак Н.А.**, к. пед. н., доцент; **Цегельник Т.М.** – викладач-стажист кафедри дошкільної педагогіки і психології та фахових методик, методист.

За достовірність фактів, дат, назв, посилань, літературні джерела тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

ЗМІСТ

Аніщенко І.М. Підготовка майбутніх педагогів-вихователів до навчання іноземної мови дітьми в дошкільних закладах освіти.....	7
Ангелія І.П. Формування ключових компетентностей майбутніх учителів початкової школи у контексті НУШ під час вивчення курсу хімії.....	10
Бабічева М.Г., Рибачук Ю.Л. Автономія як основа самостійної роботи студентів у процесі вивчення іноземної мови.....	13
Балог Л.І., Бакша Е.З. Методичні можливості навчання української мови в початкових класах з угорською мовою навчання.....	17
Балог Л.І., Палфі-Ковач Е.Й. Мотиваційні фактори та результати під час залучення учнів до двомовної Сюртиської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів у період 2008-2018 рр.....	20
Ветера А.А. Соціально-педагогічні чинники становлення і розвитку особистості дитини в сучасному освітньому просторі.....	24
Вовк В.П., Ярова М.В. Використання музикотерапії в навчанні й вихованні учнів молодшого шкільного віку.....	26
Гайдамашко І.А. Розвиток педагогічної творчості педагога як умова фахового зростання.....	31
Галузінська І.О. Використання засобів наочності при вивченні курсу «Я у світі» у початковій школі.....	34
Голівецька В.Ю. Інклюзивна освіта в Іспанії: досвід впровадження... ..	38
Гомонюк О.М., Мандук Л.О., Онисько О.Г. Розвиток педагогічної майстерності майбутнього викладача.....	41
Григораш Р.Р. Застосування ефективних форм роботи для активізації взаємодії ЗДО і сім'ї з лого-математичного розвитку дітей.....	44
Григоровська А.В. Організація освітнього простору в умовах інклюзивного навчання на уроках української мови та літератури.....	49
Гринько В.І. Синергетичний підхід у мистецькій освіті.....	52
Гулаг Р.С. Роль техніки дуплікування на початкових етапах навчання студента-хормейстера.....	55
Дубецька Л.С. Поняття емісії гологу та її роль у розвитку гологу при підготовці майбутніх учителів музики.....	57
Дудяк Г.І. Реалізація компетентнісного підходу у підготовці вчителів Нової української школи.....	59
Дунець О.М. Стилі виховання дитини в сім'ї.....	63
Затварницька Т.А. Формування здорового способу життя в учнів початкових класів – спільна робота школи та сім'ї.....	66
Заць О.М. Інформаційні ресурси в управлінні закладом загальної середньої освіти.....	70
Зданевич Л.В. Зміст спеціальних компетенцій майбутнього вихователя закладу дошкільної освіти у готовності до професійної діяльності.....	73

Іванішина Л.Т., Цмур І.І. Навчально-виховна функція церковної музики та її реалізація в процесі хорової діяльності студентів факультету мистецтв.....	78
Івнатюк І.Г. Організація навчання дітей дошкільного віку з порушеннями розвитку в умовах інклюзивної освіти.....	81
Ісакова І.М. Сучасні тенденції як один з методів актизації іншомовної мовленнєвої діяльності.....	83
Ішук Т.В. Формування почуття відповідальності у процесі професійної підготовки практичних психологів.....	87
Казакова Н.В. Емпіричний розвиток здобувачів вищої освіти при вивченні навчальної дисципліни «Етика соціально-педагогічної діяльності»	90
Качуринська Л.В. Стимулювання потреби творчої самореалізації молодих викладачів у процесі музично-сценічної діяльності.....	97
Кіт Г.Т. Педагогічна практика як перша ланка практичного засвоєння педагогічної професії.....	101
Кирста Н.Р. Особливості взаємозв'язку між емоційним вигоранням та поведінкою у професійній діяльності педагога.....	103
Колуг І.С., Мачинська Н.І. Педагогічна робота у початковій школі: теоретичний аспект.....	107
Кравець Д.Ф., Мачинська Н.І. Мотиваційний компонент самовиховання студентів: теоретичний аспект.....	109
Кривоніж Н.В. Організація освітнього простору в умовах інклюзивного навчання.....	112
Кримська О.І. Професійні компетенції вчителя – логопеда.....	115
Куд Н.А., Молча Т.А. Гра як один з методів актичного навчання на уроках у початковій школі.....	118
Лапшина І.М. Підготовка майбутніх учителів початкової школи до проведення інтегрованих занять із дисциплін мовно-літературної освітньої галузі.....	121
Левимська Н.Р., Мачинська Н.І. Метод проєктів у початковій школі: теоретичний аспект.....	124
Левко М.І. Професійна компетентність викладача вищого військового навчального закладу.....	127
Мазуренко Н.І. Формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх учителів початкової школи шляхом використання методу проєктів.....	130
Мазурник Л.Г. Навчання учнів початкових класів у НУШ через гру з LEGO.....	133
Марчук Т.Ю., Цетельник Т.М. Психолого-педагогічний супровід дитини з особливими освітніми потребами.....	138
Машкіна Л.А. Професіоналізм сучасного вихователя закладу дошкільної освіти: теоретичний аспект.....	141
Мелешко В.Д., Радельський О.А. Особливості музично-дидактичних ігор для дітей раннього віку.....	144

Міхєєва Л.В., Кушєнова О.В. Професійно-комунікативна компетентність студентів-політестів як складова їх фахової підготовки	148
Миринюк Н.І. Іван Федорович Кирей – майстер краєнопису.....	151
Морозова О.О., Лєв О.М. Особливості розвитку професійної самосвідомості студентів у закладах вищої освіти.....	156
Молча Т.А. Діагностика здібностей молодших викладачів як важлива умова використання інноваційних педагогічних технологій у початковій школі.....	159
Незнамова Н.І. Застосування музикотерапії в роботі з дітьми з особливими потребами.....	162
Олійник М.І., Перелєпко І.Р. Передумови виникнення професійного вигорання в учителів.....	165
Олійник Н.А. Забезпечення наступності естетичного виховання дітей у закладах дошкільної та початкової освіти.....	169
Онуфрійчук Л.П. Формування професійної компетентності майбутніх учителів засобами курсу «Методика викладання початкового курсу природознавства».....	172
Павлушкіна О.В. Адаптація дітей раннього віку до умов закладу дошкільної освіти.....	175
Пісолька Л.С., Кашперук В.М. Підготовка майбутніх асистентів вихователя дітей дошкільного віку до роботи з дітьми у освітньому процесі факультету дошкільної освіти.....	179
Пиріт А.І. Інклюзивне навчання дітей з аутизмом в загальноосвітній системі навчання.....	182
Поліновська О.Р. Виховання лідерських якостей молодших викладачів методами формування свідомості особистості.....	186
Попович О.М. Особливості організації ігрової діяльності в ранньому дитинстві в умовах різномовної групи.....	189
Прошок Н.Ю. Інноваційні технології та методи у методиці навчання іноземних мов на уроках англійської мови.....	193
Рак С.С. Інклюзивна освіта для дітей з особливими освітніми потребами: основні положення, стан упровадження.....	196
Рашина І.О. Психологія подолання професійного вигорання керівників закладів вищої освіти.....	200
Романенко І.В. Арт-терапія як інноваційний шлях подолання неустійливості молодшого викладача.....	202
Салдовська Ж.В. Педагогічні засади формування алгебраїчних компетентностей молодших школярів у Ноеїї українській школі.....	206
Сербіна-Лукасюк Л.П. Інноваційна діяльність як складова професійної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва.....	210
Сергєєва З.П. Гери-драматизації як засіб формування акторських здібностей у дітей старшого дошкільного віку.....	213
Сівак Н.А. Партнерство – пріоритетний напрям підготовки майбутніх вчителів та працівників соціальної сфери.....	216
Сікора Г.І. Вплив сучасної музичної культури на підготовку.....	216

а) розкрити значення вчинку в його порівнянні з іншими аналогічними вчинком, оцінка якого є зрозумілою і безперечною (прояв лідерства);
б) підвести вчинок під загальний моральний принцип, значення якого не викликає в учня сумнівів;

в) проаналізувати вчинок.

г) проаналізувати об'єкт, з яким був пов'язаний [2].

До методів формування свідомості особистості відносяться також дискусії та диспуту, хоча їх можна розглядати і як методи стимулювання пізнавальної і соціальної активності молодших школярів. Такий метод можна використати на будь-яких уроках. Наприклад, на уроці «Я у світі» можна провести урок-дискусію на тему «Чи можна бути правдивим?» для 4 класу. Така тема дискусії навчає дітей говорити правду, що дуже важливо для дітей-лідерів.

Обов'язкова умова дискусії – наявність, щонайменше, двох протилежних думок з обговорюваного питання. Передбачається, що в пізнавальної дискусії останнє слово повинно бути за учителем, хоча це і не означає, що його висновки – істина в останній інстанції.

На відміну від дискусії диспут не вимагає певних і остаточних рішень. Цей метод, як і дискусія, заснований на давно відкритій закономірності: знання, здобуті в ході зіткнення думок, завжди відрізняються високою мірою узагальненості, стійкості і гнучкості.

Диспут дає можливість аналізувати поняття і доводи, захищати свої погляди, переконувати в них інших людей. Для участі в диспуті мало висловити свою точку зору, треба виявити сильні і слабкі сторони протилежної думки, підібрати докази, що підтверджують його помилковість. У свою чергу, диспут вчить мужності відмовитися від власної помилкової точки зору в ім'я істини.

Диспут вимагає ретельної підготовки як самого вчителя, так і учнів.

Питання, винесені на обговорення, готуються заздалегідь, причому корисно залучити самих школярів до їх розробки та складання. Напередодні диспуту можна провести анкетування по темі лідерство.

В ході диспуту справжній педагог не поспішає викладати помилкові судження, не дозволяє собі грубо втручатися в суперечку, нав'язувати свою точку зору. Найбільш загальне призначення диспутів – створити орієнтовану основу для творчих шукань і самостійних рішень, тому офіційних висновків і рішень диспут не передбачає.

У цілому педагогічному процесі широко використовується метод прикладу. Педагогічною основою прикладу служить явище наслідування. Шляхом наслідування у школярів формуються способи особистої поведінки і діяльності.

Характер наслідувальної (лідерів) діяльності змінюється з віком, а також у зв'язку з розширенням соціального досвіду школяра. Молодший школяр зазвичай вибирає собі для наслідування готові зразки, які впливають на нього зовнішнім прикладом.

У механізмі наслідування можна виділити три етапи.

На першому етапі в результаті сприйняття конкретної дії іншої особи у школяра з'являється суб'єктивний образ цієї дії, бажання чинити так само, що зробить з нього лідера. Однак зв'язок між прикладом для наслідування і подальшими діями тут може і не виникнути. Цей зв'язок утворюється на другому етапі. На третьому етапі відбувається синтез наслідувальних і самостійних дій. При цьому в очах школярів тільки той вчинок заслуговує наслідування, який здійснений авторитетним і шанованою людиною (лідером). Це в повній мірі відноситься і до педагога [1].

Отже, використання методів формування свідомості особистості у формуванні лідерських якостей молодших школярів сприятиме усвідомленому сприйняттю молодшими школярами своїх переваг та недоліків, критичному ставленню до наслідків своїх дій.

Список використаних джерел та літератури

1. Волкова Н. П. Педагогіка: навч. посіб. Вид. 4-ге, стер. Київ: Академвидав, 2012. 615 с.
2. Концепція початкової освіти. *Початкова школа*. 2016. № 6. С. 1-4.
3. Хмизова О.В. Формування лідерської позиції у молодших школярів у позаурочній діяльності. Миколаїв: ЧП «ПРИНТ-ЕКСПРЕСС», 2009. 131 с.

УДК 373.2.091.33-027.22:796(045)

Нович Оксана Михайлівна,

кандидат педагогічних наук

старший викладач кафедри теорії та методики дошкільної освіти

Мукачівського державного університету

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РАМНЬОМУ ДІТЯЧІЙСТВІ У УМОВАХ РІЗНОВІКОВОЇ ГРУПИ

Увагу теоретиків і практиків делаті більше привертають проблемами виховання та навчання дітей у різновікових групах закладів дошкільної освіти. Як зазначають Л.Зданевич, Г.Колосінська Л.Русан, робота у таких групах має певну складність: від вихователя вимагаються такт і майстерність, знання специфіки роботи з різними віковими групами, вміння співвідносити програмові вимоги з індивідуальними особливостями вихованців, здатність розуміти і бачити кожну дитину і всю групу загалом. Якість виховання і навчання тут можлива лише на основі максимального врахування і використання умов, у яких перебувають діти. Однак, різновікова група має деякі переваги перед групою дітей одного віку, оскільки умови виховання в ній відповорюють умови виховання в повній сім'ї з кількома дітьми, чого позбавлені багато сучасних дошкільнят [9; 10].

Спостереження показують, що вихователі різновікових груп не відчувають значних труднощів у керуванні іграми дітей одного віку. Так, у Базовому

Компоненти дошкільної освіти чітко зазначено, чим характеризуються ігри дітей кожної вікової групи, які завдання слід вирішувати в процесі ігрової діяльності з дошкільняком і як рационально керувати іграми, спрямовані на самостійність та творчість дітей, і в той же час використовувати гру як засіб і форму освітньої роботи [1].

Як відомо, все, що оточує малюка, викликає у нього інтерес. Діти раннього віку люблять досліджувати нові предмети, експериментувати з ними. Як стверджують М.Машовець, Н.Ротальська, у процесі такого дослідження розвивається допитливість малюка, розширюється його уявлення про навколишній світ, дитина набуває багатий чуттєвий досвід, отримує потужний імпульс для розвитку інтелекту. Одне з важливих напрямів у розвитку дітей раннього віку — це становлення сюжетної гри. Її значення в психічному розвитку дитини важко переоцінити, оскільки вона впливає на всі його сторони. Гра — один з важливих засобів пізнання навколишнього світу і соціального розвитку дітей: у ній вони знайомляться з різними видами діяльності дорослих, вчаться розуміти почуття і стани інших людей, співпереживати їм, набувають навички спілкування з однолітками та старшими дітьми. Вона сприяє збагаченню чуттєвого досвіду дитини, розвитку наочно-образного мислення, уваги, мови. У ній закладаються основи творчості. У той же час це легка і радісна для малюка діяльність, що доставляє йому задоволення і підтримує його гарний настрій [4, 8].

Тому у різновікових групах особливої уваги вимагають ігри саме найменших дітей, оскільки в цьому віці сюжетно-рольова гра лише формується і від того, що набуває дитина в ці роки, багато в чому залежить розвиток ігор дітей у більш старшому віці. Перш за все треба подумати про виділення спеціального місця для ігор малюків в такій частині групової кімнати, щоб не заважати старшим, а також подбати про підбір і розміщення необхідних іграшок. Якщо в групі багато малюків, то для них треба виділити не один, а два-три ігрові куточки, розташованих в різних місцях кімнати. При цьому треба продумати, де малюкам краще гратися, щоб за необхідності вони могли спокійно перейти до наступного режимного процесу. Підбір іграшок не повинен бути складним за асоціативністю [9; 11].

На думку Н.Кирсти, Н.Кудякіної, Н.Лисенко, при здійсненні завдань виховання у грі, вихователів, окрім знання програми, важливо добре орієнтуватися в особливостях ігрової діяльності, ігрових інтересах і уміннях дітей, знати взаємини дітей різного віку і те місце, яке займає кожна дитина в колективних іграх. Якщо цьому не приділяти належної уваги, то старші діти починають не зважати на інтереси молодших, не хочуть приймати в свої ігри малюків тому, що вони мало знають, не вміють цікаво грати або добре будувати. Непорозуміння і конфліктні ситуації можуть виникнути і тоді, коли старші запрошують малюків грати разом, але не зважили можуть порівняти частку їх участі у грі з їх можливостями. Крім того, постійне спілкування старших дітей з малюками іноді небажано впливає на розвиток старших, призводить до обмеження їх інтересів, збільнює їх власні ігри і тощо [2; 3].

У керівницькі іграми дітей різного віку, що виховуються в одній групі, треба прагнути до того, щоб діти мали можливість не тільки самостійно грати в різні види творчих ігор, але і могли по-різному в них об'єднуватися. У різновікових групах необхідно підтримувати і обертати ігри дітей одного віку, що мають подібні інтереси і можливості, способи встановлення взаємин одне з одним, а також сумісні ігри дітей різного віку, котрі у виховному аспекті корисні як для молодших, так і для старших дітей. Залежно від завдань і стану ігрової діяльності ігри можуть бути індивідуальними, в невеликій групі (2-4 дитини), у вікових підгрупах (особливо ігри з правилами: дидактичні, рухливі), іноді загальні, всією групою [3; 6].

Серед всіх ігор і забав дітей раннього віку особливе місце займають ігри з сюжетними іграшками, в яких дитина намагається відтворити ті дії дорослих, які вона спостерігає в своєму повсякденному житті. Бажання наслідувати старших лежить в основі появи в ранньому віці особливого виду дитячої діяльності — процесуальної гри, в ході якої дитина в умовному плані, «навіслю» може діяти як дорослий. У таких іграх дитина найчастіше відтворює ситуації, в яких вона є об'єктом впливів дорослих (мами, тата, лікаря, перукаря), переносить реальні побутові дії на іграшкові персонажі (заяць, ведмедик, собачок та ін.).

Так, на другому році життя у дитини з'являється і збільшується інтерес до ігор з сюжетними іграшками, вона із задоволенням наслідує дії дорослого, вже самостійно відтворювати деякі ігрові епізоди. У той же час самостійна гра дитини в цьому віці короткотрива, ігрові дії хаотичні, їх послідовність випадкова, вона залежить від тих іграшок, які потрапляють у поле зору [4, 8].

Діти другого року життя можуть грати двою, захоплено, гра стає все більш самостійною і змістовною. На зміну розрізненим ігровим діям приходить послідовний і самостійний розвиток дитиною образного сюжету, що виконує безліч різноманітних дій, їх повторення і варіації з використанням різних предметів. Але, мабуть, головне досягнення цього віку — бурхливе зростання уваги, для якого гра — найсприятливіша ґрунт. Це виражається в різкому збільшенні в порівнянні з попереднім періодом замислюючих дій. Якщо на другому році життя заміщення одних предметів іншими носять переважно наслідувальний характер, то діти третього року вже златні виглядувати їх самостійно, виявляючи часом велику винахідливість і справжню творчість [5; 6; 7].

Протягом усього раннього віку в дитини поступово розвивається здатність брати на себе роль в грі і наділяти нею іграшкові персонажі. У малюка починає формуватися рольова поведінка в повному сенсі цього слова, передбачає свідоме наділення себе і партнера тієї чи іншої роллю. Дитина починає називати себе мамою, татом, тіткою, шофером, дячком, донькою або синочком тощо. Також як і всі основні придбання раннього віку, своєчасне прийняття дитиною ролі залежить від дорослих. Якщо вони не допомагають малюкові в цьому, рольова поведінка формується значно пізніше.

Тому так необхідно вміти здійснювати керівництво іграми дітей у різновікових групах. Пропонуємо пам'ятку для вихователів:

1. Організація цікавого і змістовного життя у різновікових групах забезпечується різноманітністю ігор і розвитком дитячого спілкування.

2. Вихователь має добре знати різні види ігрової діяльності, її особливості відповідно до віку дітей, завдання та методику керівництва іграми. Створити умови, підтримувати ініціативні спонтанні ігри та збагачувати ігрову діяльність як дітей раннього віку, так молодших і старших дітей, приділяти увагу передусім ігровим об'єднанням, які вже склалися.

3. У різновікових групах слід організовувати всі види ігор дітей одного віку. Особлива увага іграм малюків! Їх слід вчити задумувати гру, діяти в ігровій ролі, розвивати рольове мовлення. Слід спеціально виділити місце в зашпінній частині кімнати, підібрати й розмістити іграшки для ігор.

4. Широко організовуються ігри і в різновікових об'єднаннях. Тут збігаються інтереси дітей різного віку, вони мають цінний виховний ефект. Виникають як за ініціативи дітей, так і за ініціативи вихователя.

5. Важливо, щоб у таких іграх діти раннього віку не перетворювалися в живих ляльок, а діяли активно, не були пасивними. Слід подумати, які ролі для цього їм доручити, які дії підказати малюкам.

6. Вихователь продумує прийоми для об'єднання дітей в іграх. Вихователь налагоджує дружні, гармонійні взаємовідносини, партнерську діяльність в іграх.

9. Вихователь повинен вміти попередити конфлікти в іграх між дітьми (конфлікти можуть виникати: за іграшку, за роль, через різне ставлення до правил гри) [9; 11].

Отже, в організованій ігровій діяльності необхідно забезпечити кожній дитині активну позицію, стимулювати розвиток її творчих здібностей, формувати стійкий інтерес до пізнання навколишнього світу і себе в ньому.

Список використаних джерел та літератури

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні. К. 1999. С.15–120.
2. Куликіна Н.В. Теорія ігрової діяльності: моногр. / Н.В. Куликіна. К.: Київ. ун-т ім. Б.Грінченка. 2012. 236 с.
3. Лисенко Н.В., Кирста Н.Р. Виховання дітей у грі / Педагогіка українського дошкілля: навч. посіб.: у 3 ч. К., 2010. Ч. 2. С. 104–147.
4. Машовець М. Відкриваємо таємниці раннього віку / Дошкільне виховання. 2005. № 11. С. 18–19.
5. Організація роботи з дітьми різновікових груп: Методичний посібник для вихователів дошкільних закладів / А.І.Михайлова, Е.М.Кушнарєнко, Н.В.Убанова. Харків: Вид-во "Ранок", 2008. 64 с.
6. Павелків Р.В., Цигипаго О.П. Гра як провідна діяльність дітей дошкільного віку // Дитяча психологія: навч. посіб. К.: Академвидав, 2011. 373 с.
7. Підліпняк І.Ю. Теоретичні засади організації педагогічного процесу в різновіковій групі дошкільного навчального закладу [Електронний ресурс] / І.Ю. Підліпняк. Режим доступу: http://arhive.nbuv.gov.ua/portala/Soc_Sum/NiO/2011_4_2/statii/Rydlu.htm.

8. Ротальська Н.В. Педагогіка дітей раннього віку: навч.-методич. посіб. Умань: ФОП Жовтий О.О., 2015. 150 с.

9. Розвиток, навчання і виховання дітей у різновікових групах: Навч.-метод. посіб.: Вид. 2-ге, доп. / Авт.-упор.: Л.В.Зданевич, Хмельницький: Вид-во ХТПА, 2013. 196 с.

10. Русан Л., Колосніська Г. Різновікова група в дитячому садку. К.: Шк. світ, 2007. 128 с.

11. Смольникова Г.В. Формування якостей різновікового спілкування дошкільників засобами гри // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія №5. Педагогічні науки: реалії та перспективи: зб. наук. праць / Вип. 8. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2007. С. 261–265.

УДК 811.111:378.147.091.3:001.895

Пролюк Наталія Юрївна,

викладач кафедри іноземних мов
Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ У МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сьогодні основна мета освіти — виховання, соціально-педагогічна підтримка становлення і розвитку високоморального, відповідального, творчого, компетентного громадянина України. А першочерговим завданням сучасної школи є розвиток гармонійно цілісної особистості, де у центрі уваги — учень з його обдарованістю, здібностями, потенційними можливостями, а також створення інноваційного простору.

Ефективність навчально-виховного процесу повинна забезпечуватися інформаційно-освітнім середовищем — системою інформаційно-освітніх ресурсів та інструментів, які забезпечують умови реалізації основної освітньої програми освітнього закладу. Водночас іноземна мова сьогодні є не просто частиною культури певної нації, але це і — запорука успіху, майбутньої вдалої кар'єри студента. Досягнення високого рівня володіння іноземною мовою неможливе без фундаментальної мовної підготовки як у школі, так і у закладі вищої освіти. Саме тому сучасному викладачеві важливо знати новітні методи викладання іноземної мови, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод викладання відповідно до рівня знань, потреб, інтересів учнів/студентів. Адже методи навчання та їх раціональне та вмотивоване використання під час вивчення іноземної мови вимагає креативного підходу з боку викладача, адже «педагогіка є наукою і мистецтвом одночасно, тому і підхід до вибору методів навчання має ґрунтуватися на творчості педагога» [5].